EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.5.2014
COM(2014) 274 final

ANNEX 1

BILAGA

till

Förslag till rådets beslut

om den ståndpunkt som Europeiska unionen ska inta i det stabiliserings- och associeringsråd som inrättades genom stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan, beträffande ersättande av protokoll 3 (om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och om metoder för administrativt samarbete) till avtalet med ett nytt protokoll, som vad gäller ursprungsregler hänvisar till den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung

BILAGA

Utkast

BESLUT nr […] AV STABILISERINGS- OCH ASSOCIERINGSRÅDET EU–SERBIEN

av den […]

om ändring av protokoll 3 (om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och om metoder för administrativt samarbete) till stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan

STABILISERINGS- OCH ASSOCIERINGSRÅDET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan[1] (nedan kallat *avtalet*), undertecknat i Luxemburg den 29 april 2008, särskilt artikel 44,

med beaktande av protokoll 3 till avtalet, om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och om metoder för administrativt samarbete (nedan kallat *protokoll 3*), och

av följande skäl:

(1) I artikel 44 i avtalet hänvisas till protokoll 3, i vilket det fastställs ursprungsregler och föreskrivs ursprungskumulation mellan EU, Serbien, Turkiet och varje land eller territorium som deltar i Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess.

(2) Enligt artikel 39 i protokoll 3 får det stabiliserings- och associeringsråd som inrättades genom artikel 121 i avtalet fatta beslut om ändring av bestämmelserna i protokollet.

(3) Tanken med den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung[2] (nedan kallad *konventionen*) är att de nu gällande protokollen om ursprungsregler mellan länderna i det Europa–Medelhavstäckande området ska ersättas med en enda rättsakt. Serbien och andra deltagare från västra Balkan i stabiliserings- och associeringsprocessen uppmanades i Thessaloniki-agendan, som Europeiska rådet ställde sig bakom vid sitt möte i juni 2003, att ansluta sig till systemet för alleuropeisk diagonal ursprungskumulation. De uppmanades i ett beslut av Europa–Medelhavsministerkonferensen i oktober 2007 att ansluta sig till konventionen.

(4) EU och Serbien undertecknade konventionen den 15 juni 2011 respektive den 12 november 2012.

(5) EU och Serbien deponerade sina godtagandeinstrument hos depositarien för konventionen den 26 mars 2012 respektive den 1 juli 2013. Till följd av detta trädde konventionen i enlighet med artikel 10.3 i denna i kraft för EU och Serbien den 1 maj 2012 respektive den 1 september 2013.

[1] Ännu ej offentliggjort.
[2] EUT L 54, 26.2.2013, s. 4.

(6) Om övergången till konventionen inte sker samtidigt för alla fördragsslutande parter inom kumulationsområdet, bör den inte leda till någon situation som är mindre förmånlig än tidigare, inom ramen för det berörda protokollet.

(7) Protokoll 3 bör ändras så att det hänvisar till konventionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokoll 3 till avtalet, om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och om metoder för administrativt samarbete, ska ersättas med texten i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den [1 september 2014].

Utfärdat i

På stabiliserings- och associeringsrådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Protokoll 3

om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och om metoder för administrativt samarbete

Artikel 1

Tillämpliga ursprungsregler

Vid tillämpningen av detta avtal ska tillägg I till den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung[1] (nedan kallad *konventionen*) och de relevanta bestämmelserna i tillägg II till konventionen gälla.

Alla hänvisningar till ”relevant avtal” i tillägg I till konventionen och i de relevanta bestämmelserna i tillägg II till denna ska anses som hänvisningar till detta avtal.

Artikel 2

Tvistlösning

Om det i samband med kontrollförfaranden enligt artikel 32 i tillägg I till konventionen uppstår tvister som inte kan lösas mellan de tullmyndigheter som begärt en kontroll och de tullmyndigheter som ansvarar för att denna kontroll utförs, ska tvisterna hänskjutas till stabiliserings- och associeringsrådet.

Alla tvister mellan importören och importlandets tullmyndigheter ska lösas enligt lagstiftningen i importlandet.

Artikel 3

Ändring av protokollet

Stabiliserings- och associeringsrådet får fatta beslut om ändring av bestämmelserna i detta protokoll.

Artikel 4

Utträde ur konventionen

1. Om EU eller Serbien i enlighet med artikel 9 i konventionen skriftligen meddelar depositarien för konventionen sin avsikt att träda ut ur konventionen, ska EU och Serbien omedelbart inleda förhandlingar om ursprungsregler för tillämpningen av detta avtal.

2. De vid tidpunkten för utträdet tillämpliga ursprungsreglerna i tillägg I till konventionen och relevanta bestämmelserna i tillägg II till konventionen ska fortsätta att gälla för detta avtal till dess att sådana nyframförhandlade ursprungsregler träder i kraft. Från och med tidpunkten för utträdet ska ursprungsreglerna i tillägg I till konventionen och de relevanta bestämmelserna i tillägg II till konventionen dock tolkas så att de enbart medger bilateral kumulation mellan EU och Serbien.

[1] EUT L 54, 26.2.2013, s. 4.

Artikel 5

Övergångsbestämmelser – kumulation

1. Trots vad som sägs i artikel 3 i tillägg I till konventionen ska kumulationsreglerna i artiklarna 3 och 4 i protokoll 3 till avtalet (i protokollets vid de avtalsslutande parternas ingående av avtalet[2] antagna lydelse) fortsätta att gälla mellan EU och Serbien tills konventionen har börjat tillämpas med avseende på alla fördragsslutande parter som tas upp i de nämnda artiklarna 3 och 4.

2. Trots vad som sägs i artiklarna 16.5 och 21.3 i tillägg I till konventionen får ursprungsintyget när kumulation enbart involverar Eftastaterna, Färöarna, EU, Turkiet och deltagarna i stabiliserings- och associeringsprocessen utgöras av ett varucertifikat EUR.1 eller en ursprungsdeklaration.

[2] Ännu ej offentliggjort.